

تداوم اپیدمی اعتراض در باکو!

مثل اینکه اصلاً نمی‌شود در مسابقاتی شرکت کنیم و مسابقه بدهیم و برگردیم اما اعتراضی به ناداوری‌ها نداشته باشیم آن هم اعتراض‌هایی که وقتی از راه قانونی وارد می‌شویم بی‌نتیجه است چون اعتراض وارد نبوده و وقتی هم که بواسطه احساسات عمل می‌کنیم تهدید به تعلیق و... می‌شویم و مجبوریم دست‌از‌پا دراز تر، عذر خواهی کنیم!

ظاهر اعتراض به داوری در ورزش ایران یک اپیدمی شده است. بحث اعتراض به داوری‌های غیر منصفانه تا بخواهید در ورزش داخل ایران و البته در میادین بین‌المللی، آسیایی و حتی المپیک از سوی کادر فنی و ورزشکاران ایران، فراوان است. بحثی که شاید چون در ورزش داخل کشور، در مان درست و حسابی ندارد و درست با آن برخورد نمی‌شود، به میادین معتبر بین‌المللی و آسیایی و المپیک هم می‌کشد! در المپیک ریو در وزن بر داری چه اتفاقی افتاد؟! یادتان هست اعتراضی که داشت برای وزن برداری ایران گران تمام می‌شد و بواسطه تهدید فدراسیون جهانی مبنی بر اینکه اگر عذر خواهی صورت نگیرد بر خورد های لازم انجام خواهد شد، معترضان تن به عذر خواهی دادند! در بسیاری از رشته‌های ورزشی دیگر نظیر کشتی، رزمی و... نیز از این دست اتفاقات همیشه بوده است. اما جالب این است که در این رهگذر ژیمناستیک هم اضافه شده تا در مسابقات همبستگی کشورهای اسلامی در باکو، قضیه اعتراض به ناداوری‌ها، از قلم نیفتد! مربی تیم ژیمناستیک ایران نسبت به هر دو مدال سعیدرضا کیخا و هادی خناری نژاد که به ترتیب نقره و برنز گرفتند معترض است. او معتقد است که کیخا حتماً باید طلا گرفت و داوران حق او را خوردند و خناری نژاد هم باید نقره می‌گرفت و داوران حق او را هم خوردند! جالب این است که ظاهر یکی از ژیمناست‌هایی که بواسطه داوران حق ژیمناست ما را خورده است شخصاً از کادر فنی و ژیمناست ایرانی عذر خواهی کرده است بابت حق خوری داور! اعتراض در مورد مقام کیخا ظاهرار رسماً توسط کادر فنی هم اعلام شده که نتیجه‌ای نداشته و شاید به همین دلیل هم در مورد برنز خناری نژاد هم که قاعدتاً می‌بایست نقره می‌بوده، اعتراض صورت نگرفته است!

در هر حال مهم این است که ژیمناستیک دو مدال از این رقابتها کسب کرده و مهمتر از آن اینکه خناری نژاد به قول خود عمل کرده و دو حرکت را به نام خود ثبت کرد! جامعه ورزش نیک می‌داند که داوری قسمتی از ورزش است و همه داوران در مسابقات مختلف برای بریدن سر و رز ورزشکاران ایرانی پا به میدان نمی‌گذارند! داوران هم می‌توانند دچار نقصان‌هایی باشند اما اینکه همیشه بخواهند در رشته‌ای خاص، حق ورزشکاران ایرانی را ضایع کنند دیگر خرابکاران چندانی دارد!

بالاخره یک مدال نقره و یک برنز و ثبت دو حرکت بنام ژیمناست ایران برای اولین بار موفقیت کمی نیست!

بانوان تیراندازی پیشقدم در کسب بهترین مدالها!

در بازه‌های همبستگی کشورهای اسلامی باز هم بانوان تیراندازی پیشقدم در کسب مرغوب‌ترین مدالها شدند. آنها چون گذشته هم نسبت به آقایان تیرانداز برتری داشتند و هم در کاروان اعزامی ایران به این رقابتها جزو اولین صیادان مدالهای برتر شدند.

مه لقا جام بزرگ، نجمه خدمتی و الهه احمدی که پس از پایان مسابقات مقدماتی تفنگ سه وضعیت ۵۰ متر با کسب عنوان برتر به فینال و در جمع هشت نفر قرار گرفتند پس از انصراف یکی از شرکت کنندگان، هفت نفر برای کسب عنوان برتر به رقابت پرداختند. در پایان این رقابت‌ها در بخش‌های دراز کش، نشسته و ایستاده در مجموع با جابه‌جایی که در جایگاه‌های کسب شده دور مقدماتی انجام گرفت، نجمه خدمتی به مدال طلار سعید الهه احمدی مدال نقره را از آن خود کرده و مه لقا جام بزرگ به مدال برنز بسنده کرد. پیش از این هم هانیبه رستمیان در تپانچه ۲۵ متر به مدال نقره دست یافت در حالی که در این رشته، سه ورزشکار المپیک حضور داشتند. در این رقابت‌ها در تپانچه آزاد مردان، محمد احمدی به مدال برنز رسید. به این ترتیب باز هم بانوان تیرانداز در یک دور مسابقات معتبر، گل‌های سرسید ورزش ایران نام گرفتند و اولین ورزشکارانی بودند که مرغوب‌ترین مدال‌ها را کسب کردند.

ابهام در تصمیم‌گیری‌های قایقرانی!

ظاهر بحث سر مربیگری «جیوگا» در روئینگ بانوان و تقابل او با فرزام و در ادامه ترک اردو توسط فرزام و سپس اعتراض بانوان قایقران به این ماجرا نه تنها قرار نیست جمع و جور شود بلکه قضایی‌رانی باز می‌کند. قضایی‌بایی که می‌تواند نشان از نوعی ابهام در تصمیم‌گیری‌های فدراسیون نشینان داشته باشد. عمران عسگر پور سرپرست دبیری کمیته روئینگ فدراسیون در این باره اظهار نظری قابل تأمل کرده است. او می‌گوید: «مرادی به جیوگا گفته است که پرونده‌ای مربوط به سال ۲۰۰۷ دارد. موضوعی که جیوگا را نگران کرده است. به این ترتیب مرادی می‌خواهد جیوگا را به چالش بکشد که این رفتار با یک مربی حرفه‌ای نیست». عسگر پور می‌افزاید: «ما فقط به فکر منافع ملی هستیم. همان طوری که آمینی با سلام و صلوات صادقی را آورد، من هم به واسطه حضور صادقی آدمم و محسن شادی هم قرار است به واسطه ما بیاید. اما به نظر اینها ز روی همه عبور می‌کنند که فرزام را نگه دارند...»

این اظهار مسائلی را روشن می‌کند که می‌تواند نشانگر ابهامات در تصمیم‌گیری‌ها باشد. اولاً اگر جیوگا پرونده داشته است چرا او را به خدمت گرفته‌اند؟ دواماً دامنه‌نخواستن فرزام ظاهر فقط به جیوگا ختم نمی‌شود و ظاهر اسرپرست دبیری کمیته روئینگ هم چندان مخالف این ماجرا نبوده است و مهمتر از همه چرا رئیس فدراسیون با سلام و صلوات دنبال افرادی رفته است که حاضر نیستند در اتفاقات پیش آمده، مشکل را در داخل حل کنند و آن را این چنین رسانه‌ای می‌کنند؟ آیا موضوع تا این حد حیاتی بوده است که باید به این گونه که عسگر پور در مورد آن اظهار نظر کرد، باز می‌شد؟! آیا به واقع دست‌اندر کاران روئینگ منافع ملی را بهتر از متولیان فدراسیون می‌دانند؟!